

ἄλλο ζῶν ἄς ὀρθοῦται 'στὰ πατρίδα μας ἑδάφη,
 συμβολίζον τῆς Ἑλλάδος τὴν κλεινὴν ἑλευθερίαν,
 ποῦ πρὸ χρόνων ἀμετρήτων 'στὴν Χαϊρώνειαν ἐτάφη.

Πάω γὰρ νὰ φέρω κούκλαις
 τῆς Ταναύρας ζηλευταῖς
 'στῆς Ἀθήνας τῆς πανοῦκλαις
 γὰρ νὰ παίξουνε μ' αὐταῖς.

Φεύγω φεύγω βιαστικά
 κορδαμένους καὶ θρασύς...
 θὰ σὰς γράφω τακτικά,
 νὰ μοῦ γράφετε καὶ σεῖς.

Μόνον ἡ μάχη μ' ἀρέσει πλέον,
 μόνον ἡ λόγχη μὲ δίχως αἷμα,
 καὶ ταξίάρχων νὰ βλέπω βλέμμα
 κεραυνοβόλον καὶ φωτεινὸν,
 καὶ νὰ βροχῶμαι μ' αὐτοὺς ὡς λίων
 μέσφ φαράγγων, μέσφ βουνῶν.

Σάλπιγξ ἐσήμανε, καὶ πέρνω φόρα
 σὰν συλλογίζομαι, κυρὰ μου Δόρα,
 πῶς ὁ πολέμιος δὲν εἶναι τώρα
 καθὼς καὶ τότε πραγματικῶς,
 ἀλλ' ἕνας κάποιος φανταστικῶς.

'Οἶ! ἡ φαιμελιά 'μιλεῖ
 'στὸν ἄνδρικο Φασούλι.

Πήγαινε λουτρὸ νὰ κάνης 'σ' τοῦ πυρὸς τῆς κολυμβήθρας,
 ἔξω λύθη κι' ἔξω νοσε,

πήγαινε νὰ κατοπτεύς τῆς μικραῖς τῆς σιταρήθρας
 καὶ τοὺς τσαλαπετεινοὺς.

Νέα νίκη σοῦ γιλεῖ
 μὲ ρομφαίαν ἀστραπῆς,
 χαριετισματα πολλὰ
 'στὴν Χαϊρώνειαν νὰ 'πῆς.

Μένε, γίγα τῶν γιγάντων,
 ἔπου βλέπεις ἑθρασίαν,
 μὴν ἐκτίθεσαι πρὸ πάντων
 'στῆς κυκτῆς τῆν ὑθρασίαν.

Πρόσεξε νὰ μὴν κρούσης μὲ τὰ τόσα σοδρα φέρτα,
 πάρε πάπλωμα καὶ χράμι καὶ μιὰ μάλλινη κουβέρτα.
 Δὲν ψηφῆς ποτὲ κινδύνους, μὰ κι' ἐμεῖς δὲν τοὺς ψηφᾶμε,
 πήγαινε νὰ φέρης κούκλαις καὶ κουήγι γὰρ νὰ φάμε.

Κατεῦδο, πολεμάρχη, πήγαινε μὲ τὸν Στρατὸ
 γὰρ ν' ἀλλάξης τὸν ἀέρα,
 κι' ἔταν ἑλθῆς ἔδω πέρα
 θὰ σοῦ κάνωμε σπαλέταις μὲ χαρτόνι δυνατό.

**'Αναπόκρισις τρελλῆ
 Περικλέτου Φασούλι.**

'Εκ Ταναύρας. — Τί πορεία, τί μεγάλοι συγκινήσεις,
 κατοπτέουσι, ἀνιχνεύσεις, ἐλιγμοὶ κι' ἀγνωρίσεις.

'Εργαζῶν τὰ γαλόνια
 καὶ τὰ κράνη τὰ ποζέτα,
 κι' ἐγγυλλίζαν τὰ τριζόνια
 κι' ἔτριαν σπαθὰ τριζόνια.

Με τῶν δένδρων, Περικλίτο, τὰς σκιὰς σκιμαγῶ,
καὶ βαρεῖς τυμπάνων ἤχοι
τῶν βασῶν τῶν ἀπατήτων ἀρπυζίζου τὴν ἡχῶ,
κί' ἓνας ταγματάρχης βήχει.

Ὁ Σειρρουλλάχ ὁ Τούρκος κί' ὁ Πασσαζὶ Ἐτίμ θά σκάση,
ὅταν μείθουν τὰ μαντάτο
πῶς κατέφθασαν συγχρόνως ἰσὸ κλεινὸν τὸ Μαλακασί
τὰ διάφορα φουάτα.

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Χαίρω πολὺ γιὰ τὸ μαντάτο τοῦτο
πῶς ὄλοι' οὐκ ἐφθάσατε συγχρόνως ἰσὸ μινούτο.
Ναῦται φυλάττου καὶ φρουροὺν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα
τῆς βρώμας τὴν πρωτεύουσαν καὶ κάθε παλλαδίου,
κί' ὕρα τὴν ὕρα καρτερῶ του Στόλου τὴν ἀρμάδα
νὰ εἰρή τὰς ἀγκύρας τῆς ἰσὸν δρόμον του Σταδίου.

Ἐκ Τανάργας. — Σὺν φρινθήρις τρέχω σὶ κορφαῖς ἀπάνω,
μ' ἔστιλαν κί' ἐμένα μ' ἄλλους ἀναγνώρισιν νὰ κάνω.
Ἄπ' ἐδῶ κί' ἐκεῖ πηγαίνω, Περικλίτο μου μακαπίση,
κί' ἀγναντεύω καὶ κιαλάρω τὰ ποῖα τῶν ἀγώνων,
ἔταν εἶδα φουτανέλα μὲ τσοροῦνι καὶ μὲ φῆσι,
κί' ἀνεγνώρισα πῶς εἶναι κάποιο τάγμα τῶν εὐζώνων.

Ἀναγνώρισις σπουδαία κί' ἐντελὴς ἐπιτυχία,
ὅταν εἶδαν μερικοὶ
δὲδ κανόνια παρεκῆ,
κί' ἀνεγνώρισαν πῶς εἶναι κάποια πυροβολαρχία.

Θρίαμβος τοῦς κόπους στέφει
κί' ὄλοι τρέψν μὲ τόσο κέρη,
κί' ἐγὼ μόνος, Περικλίτο, πέρνω κάμπους καὶ βουνά,
μὲ πολέμιον κανένα δὲν εὐρίσκω ποθενά.

Δὲν μᾶς ἔπιασ' ἐδῶ πέρα
μὲχρι σήμερον βροχῆ,
κατοπτεύω νύκτα ἴμερα,
μὲ δὲν φαίνεται φυγῆ.

Μόνον ἄλογα διαβήκαν μὲ λευκοῦς ἀφροῦς ἰσὸ τὰ χεῖλη
κί' ἀνεγνώρισα πῶς εἶναι: τῆς καθβαλαρίας Ἰλη.

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Παρακαλῶ γιὰ τὰς ἀναγνώρισις
δέξου συγχαρητήρια καὶ φιλικὰς προσφορὰς.
Χαίρω ποῦ δὲν ἔμεναισι Νιζάμης ἐκεῖ πέρα,
πλὴν μᾶθε, φίλη καρδιά,
πῶς τῆς παρλάτας ἡ Βουλή
θ' ἀνοίξη τὴν Δευτέρα.

Ἐκ Τανάργας. — Ἀγγεῖλιαν σ' ἀναγγίλλω νεωτέραν,
μ' ἔστειλαν νὰ κάμω πάλιν ἀναγνώρισιν δευτέραν,
κί' ἐνῶ πῆγαίνα μονάχος
ἀμερῆμωσ κί' ἀπαράχως
μῆσα σὶ ὀρμιοῦς ἀγρίους, μῆσα σὶ ἐσπώδη μῆρη,
δὲδ λαγοὶ μὲ πετραχέλια πεταχτήκαν ἀπ' τῆ φτέρη,
κί' ἡ καρδιά του Φασουλῆ σου, του Τυρταίου ποιητοῦ,
ἔκτύπησε, βρὶ Περικλίτο, σὺν ταμπουρλο του Στρατοῦ.

Πῶς ἐτρόμαξ', καυμίγε,
μὲ καλά πολλοὶ μοῦ λένε
πῶς ἔμπορε κί' ἡ γενναϊότης Μπουναπάρτη Στρατηγοῦ
νὰ τρομάξη μ' ἕναν φύλλο, μ' ἕνα πτόδημ λαγοῦ.

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Πῶς τόπαθες καὶ τόσον ἐφοβήθης ;
σὺ δι' ἀνδρείαν πάντοτε καὶ τόλμην διεκρίθης.
Ἐσ' εἶσαι σὺν τὸν Θεοδωρῆ γιὰ τὸν πολέμιου μᾶννα,
κατόπτεισε κί' ἀνίχνεισε καὶ βγαῖνε ἰσὸν παγᾶνα.

Ἀνδρῆζου, τόλμα, γιαιουτή
καὶ ζύλινα τσιφούτη,
κί' ἔς μὴ σὶ σιμάζι κί' ἡ βροντή,
ποῦ κάνει τὸ μπαροῦτι.

Ἐκ Τανάργας. — Πρὸς νεροῦ μου πάω μόνος μὲ χαρὰ
μὲ ἰσὸ τὰ πεύκα καὶ τὰ χροῖνα,
καὶ θυμοῦμαι τὴν Ἀθήνα,
ποῦ παιδεύσασαι καὶ ρεῖβεις ἐσωστὸν ἄρρη σειρά.

Παραίτησις τῶν μεγάλων γυμνασίων τὴν ὀρμην,
ἰσὸν Χαϊρώναϊαν ἐπήγα,
Περικλίτο μου κολλήγα,
καὶ ἰσὸν λείονα προσήλθον μὲ προσφώνησιν θερμῆν,
ὅταν τοῦτος ζωντανεῖ μῆρος σ' ἐμένα τὸν σαλιάρη,
καὶ τὰ μούτρα μου κυτάζεις ἐβουχθή κατὰ πρῶτον,
κί' ἕστερα τὰ νῦτα στρέφει σὺν κί' ἐκίνο τὸ λιοντάρι,
ποδοῖζει τὰ πεινά τ' ἰσὸν ἰππότην Ἰνὸν-Κισσῶτον.

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Μ' ἰθάμβωσις μὲ τὰς ἐπιτυχίας,
μὲ τώρα πλῆν ἄφησε τὰς τόσας κακουχίας,
κί' ἔλα νὰ ἔγῃ τὸ σπῆτι σου καὶ τὸν πιστὸ σου φίλο
νὰ πιηξὲ μαζὶ του καὶ νὰ φῆς τὸ τακτικὸ σου ζύλο.

Ἐκ Τανάργας. — Τοῦς δίκους μας κί' ἀπὸ μέρους μου χαϊρέτα,
φιλιτάτῃ μου Περικλή,
καὶ χαμῖσσα τοιγαριτά
εἰτέλε μου του Τσανακλή.

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Πολέμαρχε, γαρμῆσούσι κί' ἔλα πίσω,
καὶ πόθος μὲ κατέλιβε νὰ σὶ ζυλοκοποῦσαι.

Καὶ καμψόσις ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἔγιναν εἰς τὸ Φάληρον οἱ γάμοι κατ' αὐτὰς
τοῦ νέου Χρήστου Τσάκωνα, σπουδαίου γαιονόμου,
μὲ νίαν διακρίπουσαν εἰς χάριν κί' ἀρετὰς,
μὲ τὴν Μαρίναν δηλαδῆ, τὴν κόρην Οἰκονόμου,
κί' ἀντήλλαξ τὰ στέφανα νυμφίων ἐπιζήλων
Ἰάσον ὁ καὶ Μπουμπουλῆς μὲ τὰς εὐχὰς τῶν φίλων.

Παράπονα, τοῦτέστι ποιήσις μὲ φωτιὰ
τῆς νέας ποιητρίας Ἐλένης τῆς Φωτιᾶ.

Ἄιδονοπούλου μέλαθρον καὶ Παππαϊωάνου,
στολλοὶ καὶ καταφυγῆ κάθε πρωτεύουσιάνου.

Ἦλθαν τὰ κανακάρικα τὰ κλοκακρινά,
μᾶς ἔλθαν, νάτα, νά.
Τρέξετε γιὰ νὰ κίψετε τῆς ὕρας φοροσιὰς,
πρωτεύουσιάνου λείοντες, γαμπρῶν κορμωστασιὰς.

Ψυχούλα μου τί χρώματα,
ψυχῆ μου τί κοψίματα,
τί πῆλαι, τί κορδῶματα,
τί τέλεια ραφιμάτα.

Κί' ὁ Φασουλῆς ἐφώναξε μὲ τὴν ζυλίνα μῆση :
αχαρὰ ἔστονε ποῦ τὰ φορεῖ καὶ ποῦ θὰ τὰ φορίσῃ.

Του ΡΩΜΗΟΥ μὰς τὸ Γραφεῖον, ὄλοι μῆτρα καὶ ρυθιάς,
ἰσὸν Πιννακωτῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμός.